

روایی و ناروایی

بیمار کالا نیست

افزایش دانش آموختگان پزشکی و پیراپزشکی نشانی از پیشرفت جامعه است، اما این نیروهای متخصص که برای آینده‌ی خوب خود، دارایی خانواده را هزینه‌ی آموختن پزشکی کرده‌اند و زیر بار وام‌های کلان رفته‌اند، نیاز به بستری بهینه برای کار دارند. اما نابسامانی‌های اقتصادی آن چنان است که اندک پزشکان و پیراپزشکان سست سرشت را گاه در دام کژروی می‌اندازد. در شهرهای کوچک و شاید در جایگاه‌هایی از کلان شهرها نیز برخی پزشکان به کارهایی دست می‌یازند که به هیچ روی شایسته‌ی پیشه‌ی پاکیزه‌ی پزشکی نیست. در این باره نمونه‌ها فراوان است. آقای دکتر... پزشک عمومی در شهر... در نزدیکی تهران، برای هر نسخه که برای داروخانه‌ی... می‌فرستد، از داروخانه ۸۰۰ تومان می‌گیرد. آقای دکتر جراح... برای هر بیمار که برای جراحی بفرستند، مبلغ چند هزار تومان به فرستنده‌اش پرداخت می‌کند. اندکی از مرکزهای MRI به پزشکان ارتوپد و جراح مغز دستخوش می‌دهند. برخی از آزمایشگاه‌های یک نفر ریزن ویژه برای هم آهنگ شدن با پزشکان و یا منشی‌های پزشکان پر بیمار، دارند که با پرداخت پول و ارمان به منشی (برخی از منشی‌ها و دستیارهای پزشکان دارای

پزشکان برخوردار باشد و سرکار باشد. بدین روی سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی نه تنها غیر قانونی نیست، بی‌گمان از وزارت بهداشت هم قانونی‌تر است. شاید بدانید فرمود بنیاد بیمه تکمیلی، کم‌کاری سازمان‌های خدمات درمانی است و اگر سازمان نظام پزشکی نبود تا کنون درمان کشور بسیار نابسامان‌تر می‌بود.

ژرف‌نانگری برخی از پزشکان

بیماری دژم و سراسیمه به مسوول آزمایشگاه پرخاش‌کنان می‌گوید، جواب شما اشتباه بود و من دوباره آزمایش انجام دادم. هم هزینه دادم و هم وقتم تلف شد. مسوول نگاهی به برگه‌های آزمایش می‌اندازد. در آن‌ها چیز ناهنجاری دیده نمی‌شود. در برگه نخست، آنزیم $ALT=48$ و $AST=28$ ، در برگه تازه‌تر: هردو آنزیم در گستره هنجار و آزمایش‌های هپاتیت‌های C و B نیز بی‌واکنش بود. در این باره آقای دکتر در مانگر که $ALT=48$ را نشانی از هپاتیت دانسته بیمار را آشفته کرده است. در هر کتاب درسی بخوانید نوشته است که آنزیم‌های کبدی باید بیش از دو نیم برابر باشد که نشانی بر هپاتیت باشد. گرچه این فراز هم چندان داورپسند نیست، اما هرکسی می‌داند که این آنزیم در اثر بسیاری چیزها و پدیده‌ها می‌تواند چند درصدی افزون‌یابد، و نیاز هست که پس از یک یا چند روز دیگر دوباره آزمایش شود.

آنچه شرکت‌های بیمه تازه کار نمی‌دانند!

خوب یابد، امروزه شرکت‌های بیمه تکمیلی رو به افزایش اند. خوشبختانه شرکت بیمه‌ی ایران کار آزموده‌تر از گذشته شده است، اما برخی شرکت‌ها همچنان نیاز به کار بیشتر دارند. چالش ما با این شرکت‌های نوپای درمان همچنان سر تعریفه‌ها است. به راستی این شرکت‌ها هنگامی که همانند بازاری‌ها سر تخفیف چانه می‌زنند، دچار دل‌بهم خوردگی می‌شوم. تا سخن از سازمان نظام پزشکی می‌شود، می‌گویند که: سازمان نظام پزشکی غیر قانونی است! نمی‌دانم این همکاران تحمیلی چگونه به خود حق می‌دهند چنین دشنامی به پاک‌ترین نظام حرفه‌ای کشور روا دارند؟ برای این تازه کاران باید روشن شود که سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران، بالاترین نهاد پزشکی ایران است. به وارونه‌ی وزارت محترم بهداشت و درمان، سازمان نظام پزشکی برگزیده اندامان آن است، نه برگماشته‌ی دولت. سازمان نماینده همه‌ی پزشکان است، ولی وزارت نماینده رییس دولت است. نمایندگان مجلس می‌توانند هر وزیری را بازخواست و برکنار کنند، ولی کسی نمی‌تواند رییس سازمان نظام پزشکی را (به جز اندامان سازمان) برکنار کند. همواره رییس سازمان نیاز به پذیرش همگانی پزشکان را دارد، ولی یک وزیر می‌تواند، از کمترین پذیرشی از سوی

حقوق ماهیانه‌ی ناچیزی، حتا تا یک چهارم کمینه اداره‌ی کار، هستند) بیماران را به آزمایشگاهشان روانه کند. به هر روی برخی از آزمایشگاهیان و پزشکان در پی درآمد بیشتر، به بیمار همچون یک کالای سودآور می‌نگرند. شوربختانه همکاران تازه و جوان تر گول برخی پزشکان نادرست می‌خورند، که گویا آزمایشگاه‌های پر بیمار به کارپست، رشوه و باج به پزشک، تن می‌دهند، و آنان نیز باید چنین کنند. به راستی سرچشمه و انگیزه‌ی این منش ناروا از کجا است؟ باید گفت، فرنود

نخست آن ناپاکی سرشت این کسان است. اما شاید دادن نمونه‌های دارویی رایگان از سوی داروخانه‌ها به پزشکان، که از سوی شرکت‌ها برای شناسایی آن دارو، پیشاورده شده است، آغازگر چنین پدیده‌ای بوده است. گرچه این کار (دادن داروهای تازه به نام نمونه) ناروانیست و به بیمار آسیبی نمی‌رساند، افسوس راه گشای روش‌های ناروای دیگر شده است. گرچه در هر صنف و پیشه‌ای چند درصدی ناپاک هست، اما در پیشه‌ی پزشکی به هیچ روی این پدیده روانمند نیست. هیچ انگیزه‌ای برای آن پذیرفته

نیست. بیشتر پزشکان به راستی نمونه‌ی پاکیزگی و فرهیختگی هستند. ولی کار اندکی از این ناهمکاران به راستی ناپسند است. برخی از همکاران هنگام گفتگو درباره‌ی این پدیده که بنیان شرافت پزشکی را برمی‌افکند، می‌گویند: چه می‌توان کرد؟ در روزگاری که کسانی این کاره‌اند، زشتی دله دزدی از بن فراموش شده است. به هر روی این سخنان از دید هر انسان شرافتمندی پذیرفته نیست و کوچک‌ترین ناروایی درباره‌ی بیمار نکوهیده بوده و آمرزیدنی نیست.

فرم اشتراک ماهنامه تشخیص آزمایشگاهی ۱۳۹۱

نام و نام خانوادگی: رشته/تخصص:
 نام محل کار: مسئولیت:
 نشانی:
 کدپستی (الزامی): تلفن: فاکس:
 موبایل: ایمیل:

* تکمیل همه موارد فوق الزامی است *

اشتراک یکساله (با پست عادی) ۳۶۰,۰۰۰ ریال
 اشتراک یکساله (با پست سفارشی) ۴۸۰,۰۰۰ ریال
 اشتراک ۶ ماهه (با پست عادی) ۱۸۰,۰۰۰ ریال
 اشتراک ۶ ماهه (با پست سفارشی) ۲۴۰,۰۰۰ ریال

* مبلغ اشتراک برای دانشجویان نیم بها خواهد بود (با ارائه کارت دانشجویی).

* مبلغ اشتراک یکساله خارج از کشور با پست سفارشی ۳۶۰ دلار است.

* لطفاً برای شروع یا تمدید اشتراک، رسید فیش واریزی را همراه با فرم تکمیل شده فوق به دفتر ماهنامه فاکس نمایید.

شماره حساب جاری ۱-۱۰۸۷۲۸۸۷-۱۰۰-۱۰۰۶ بانک پاسارگاد شعبه خیابان زرتشت

نشانی ماهنامه: تهران، میدان فاطمی، خیابان فلسطین شمالی، نیش خیابان زرتشت، جنب بانک صادرات، پلاک ۵۶۲ طبقه سوم، واحد ۷

ایمیل: tashkhis@gmail.com

نمبر: ۲۰۹۸ ۸۸۹۸

تلفن: ۲۱۰۰ ۸۸۹۸

